

Elbocsájtó bús üzenet

Magam is belátom már,
egyszer mindennek vége,
szökött rab leszel
szemem legmélyébe.
Földre tiporva,
mint az alvó rettenet,
ki nem rég oly buzgón
elloptad szívemet.
S az emlékeink
bilincseidben öltének testet
de te lerázva magadról
elhagytad mindet.
Légy hát szabad,
szökött rabként szélvihar,
ami bennem talán
még sok mindent felkavar.
De ha majdanán újra
a bűnnek súlya rád vetül,
viseld csak a bilincset,
viseld,de már egyedül.
Felövezheted magad
újra a széllel
akkor én már nem leszek,
bárhová nézel.